Dosarul nr. 2-2238/2026
PIGD nr. 2-26087838-09-2-10072026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 septembrie 2026 **mun. Bălți**

Judecătorul Judecătoriei Bălți, sediul Central, Țurcan Ion,

examinând, în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Easy Credit" SRL către Guțul Igor cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

a constatat :

Argumentele participanților la proces:

1. Reclamantul OCN„Easy Credit" SRL la data de 10.07.2026 a depus cerere de chemare în judecată către Guțul Igor cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, între OCN „Easy Credit" SRL și Guțul Igor au fost încheiate două contracte de credit nebancar: contractul cu nr. 085048115 din 16.07.2025 prin care s-a obligat să-i acorde un credit nebancar în valoare de 10 780,00 lei, care urma a fi rambursat în 6 rate lunare egale a câte 1 797,00 lei lunar, începând cu data de 16.08.2025 și contractul cu nr. 084699973 din 07.10.2025 prin care s-a obligat să-i acorde un credit nebancar în valoare de 4 400,00 lei, care urma a fi rambursat în 5 rate lunare egale a câte 880,00 lei lunar, începând cu data de 07.11.2025.
3. Invocă că, pârâtul Guțul Igor, s-a obligat să restituie creditele cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale şi cu graficul rambursării creditelor, odată ce OCN„Easy Credit"SRL a acordat creditele în termenul și condițiile stabilite în contract, îndeplinindu-și toate obligațiunile asumate față de debitor.
4. Reține că, pârâtul Guțul Igor a achitat pe contractul de credit nebancar Nr. 085048115, 4 rate lunare, pe contractul de credit nebancar nr. 084699973, 2 rate lunare, după care a încetat să-și execute obligațiunile contractuale de achitare a creditului nebancar în termenul și condițiile stabilite și din motive neimputabile reclamantului se eschivează de la onorarea obligațiilor contractuale asumate.
5. Menționează că, pentru a soluționa amiabil litigiul, prin intermediul angajaților săi, telefonic, iar apoi prin scrisoare recomandată a somat debitorul, solicitând rambursarea către OCN „Easy Credit" SRL a datoriei restante, dar neachitate, informându-l despre consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligaţiunilor sale, la care Guțul Igor nu a acordat nicio atenție, refuzând în continuare achitarea creditului nebancar în condiţiile stabilite.

6. Notează, reclamantul că, epuizând orice cale de soluţionare a litigiului în mod amiabil, pretinde încasarea de la pârâtul Guțul Igor în temeiul contractului de credit nebancar nr. 085048115 a sumei restante a creditului nebancar (ratelor scadente, dar neachitate) în mărime de 3592,00 lei, penalitate calculată în sumă de 3260,00 lei şi suma ratelor rămase, dar neachitate în mărime de 0,00 lei, în total în baza contractului nr. 085048115 - 6852,00 lei; în temeiul contractului de credit nebancar nr. 084699973 a sumei restante a creditului nebancar (ratelor scadente, dar neachitate) în mărime de 2640,00 lei, penalitate calculată în sumă de 2780,00 lei, suma ratelor rămase, dar neachitate în mărime de 0,00 lei, în total în baza contractului nr. 084699973 – 5420,00 lei; în total pe toate creditele suma de 12272,00 lei.

7. Solicită reclamantul încasarea de la pârâtul Guțul Igor a datoriei în cuantum de 12272,00 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, constând în taxa de stat în cuantum de 540,84 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

8. Prin încheierea din 13.07.2026, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, prevăzută de Capitolul XXI din Codul de procedură civilă, art.276^2–276^4. Totodată, pârâtului i s-a comunicat că este obligat să prezinte, în termen de 30 de zile de la data comunicării cererii de chemare în judecată, referința și documentele justificative care confirmă circumstanțele pe care își întemeiază obiecțiile, în cazul în care nu recunoaște pretențiile reclamantului, precum și, după caz, cererea reconvențională. De asemenea, pârâtul a fost informat că, neprezentarea în termen a referinței, a cererii reconvenționale, după caz, și a probelor aferente conferă instanței dreptul de a examina cauza civilă în baza materialelor existente la dosar.

9. Conform art.100 alin.(1) Codul de procedură civilă, *cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară*.

10. Conform art.105 alin.(1) Codul de procedură civilă, *citaţia şi înştiinţarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citaţiei sau înştiinţării se înscrie pe citaţie sau înştiinţare în partea care se înmînează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanţei*.

11. Iar în conformitate cu pct.2 din anexa nr.1 la HG nr.1457 din 30.12.2016, pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, *trimitere nereclamată* – trimitere poştală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

12. Totodată, potrivit art.276^4 alin.(2) Codul de procedură civilă, *dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar*.

13. La fel urmează de reținut și prevederile art.22 alin.(1)-(3), (4) lit.a),b) al Codului civil care

stipulează că, *(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informaţii într-un scop juridic. (2) Notificarea poate fi făcută prin orice mijloace adecvate circumstanţelor dacă legea sau actul juridic nu impune o anumită cerinţă de formă. (3) Notificarea produce efecte din momentul cînd ajunge la destinatar, cu excepţia cazului în care aceasta prevede un efect întîrziat. (4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: a) cînd este predată destinatarului; b) cînd este predată la adresa poştală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică*.

14. Cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate acesteia au fost expediate pârâtului prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, respectiv, prin unul dintre mijloacele de comunicare a actelor de procedură prevăzute de art.100 din Codul de procedură civilă, la adresa indicată în cererea de chemare în judecată.

15. Potrivit materialelor dosarului, corespondența expediată în adresa pârâtului la adresa cunoscută a fost returnată instanței cu mențiunea „nereclamat”.

16. Prin urmare, actele de procedură nu au ajuns la destinatar din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia și nu ca urmare a neexpedierii ori a comunicării necorespunzătoare a actelor de către instanța de judecată, ci din lipsă de interes și rea-voință a pârâtului.

17. Ținând seama de specificul procedurii cererilor cu valoare redusă, care derivă, în principal, din raporturi obligaționale, instanța consideră că, pârâtul nu putea să nu fie conștient de consecințele juridice ale neexecutării obligațiilor asumate. Mai mult, acesta trebuiau să prevadă în mod rezonabil că, în cazul neonorării obligațiilor în urma serviciilor prestate reclamantul își va exercita dreptul de a solicita apărarea judiciară a drepturilor sale, iar actele de procedură aferente cauzei le vor fi comunicate de către instanța de judecată la adresa indicată în informațiile oficiale anexate la materialele dosarului.

18. Prin urmare, judecătorul constată că au fost întreprinse măsurile necesare pentru comunicarea actelor de procedură către pârât la adresa indicată în cererea de chemare în judecată, adresă la care acesta are înregistrată și viza de domiciliu. Cu toate acestea, pârâtul nu a recepționat corespondența expediată și nu a prezentat referință la cererea de chemare în judecată, nu a depus înscrisuri și nici alte probe care să reflecte poziția acestuia față de pretențiile reclamantului, deși a fost acordat un termen suficient în acest sens.

19. Întrucât până la expirarea termenului stabilit prin Încheierea din 13.07.2026 nu a fost recepționat niciun răspuns din partea pârâtului, judecătorul a procedat la examinarea și soluționarea cauzei în baza materialelor existente la dosar, în conformitate cu prevederile art.276⁴ alin.(2) din Codul de procedură civilă.

20. În aceste condiții, judecătorul va reține că, nemijlocit Curtea Europeană, în jurisprudenţa sa privind admisibilitatea cererilor parvenite către Curte, statuează asupra necesității părţilor de a manifesta un rol activ în procesul realizării drepturilor sale. Procedura în faţa Curții are un caracter contradictoriu. Astfel, părţile - reclamantul şi pârâtul - trebuie să-şi susţină argumentele atât în fapt cât şi în drept. În cazul în care o parte omite să producă probele sau informaţiile solicitate de Curte ori să prezinte, din proprie inițiativă, informaţii pertinente sau dă dovadă, în alt fel, de lipsă de participare efectivă la procedură, Curtea poate trage, din

comportamentul său, concluziile pe care le consideră adecvate.

21. Astfel, la caz, pârâtul nu a realizat un comportament activ la caz, neprezentând poziția în scris în termenul acordat de 30 zile, mai mult ca atât, părțile nu au solicitat instanței examinarea cererii de chemare în judecată în procedura contencioasă în ședința de judecată publică, în temeiul art.276^3 alin.(2) Cod de procedură civilă, motiv pentru care cauza se va examina în baza materialelor anexate la dosar, reieșind din prevederile art. 276^4 alin. (1) şi (2) Codul de procedură civilă.

Aprecierea judecătorului:

22. *Examinând cererea de chemare în judecată şi probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul concluzionează de a admite parțial acţiunea reclamantului, din următoarele considerente.*

23. În temeiul articolului 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, *că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

24. Conform art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

25. Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

26. Conform art.121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului,* iar art. 130 alin.(1) al aceluiași act normativ prevede că, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

27. În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

28. Potrivit art.276^2 alin.(1) Codul de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă*.

29. Conform art.276^3 alin.(1)-(3) Codul de procedură civilă, (*1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. (2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la*

proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. (3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

30. Potrivit art.276^4 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.*

31. În conformitate cu prevederile art.5 Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

32. Conform art.9 alin.(1)-(2) lit.a) Codul civil*, (1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar:a) din contracte şi din alte acte juridice;*.

33. Conform art.10 alin.(1) Codul civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.*

34. Conform art.15 alin.(1) Codul civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară*.

35. Conform art.774 alin.(1) Codul civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face*.

36. Conform art.775 alin.(1) Codul civil, *debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.*

37. Conform art.776 Codul civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

38. Conform art.858 alin.(1)-(2) Codul civil, (1) *Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

39. Conform art.912 alin.(1) Codul civil, *creditorul are dreptul de a obţine plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadenţă*.

40. Conform art.992 alin.(1) Codul civil, *contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.*

41. Conform art.1763 alin.(1)-(3) Codul civil, (1) *Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.*

42. Materialele cauzei confirmă că, la 16.07.2025, între OCN „Easy Credit" SRL, în calitate de creditor și Guțul Igor, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul privind prestarea serviciilor financiare de consum (serviciu de creditare) la distanță nr.085048115, potrivit căruia reclamantul i-a acordat pârâtului un credit în mărime de 10780,00 lei (pct.3.01), fără dobândă (pct.3.02 lit.a)) și comisioane de administrare (pct.3.02 lit.b)), respectiv și dobânda anuală efectivă (DAE) 0,00 % (pct. 3.01 lit.c)). (f.d. 9-17)

43. Ulterior, la data de 07.10.2025 între reclamant și pârât a mai fost încheiat un alt contract privind prestarea serviciilor financiare de consum (serviciu de creditare) la distanță cu nr.084699973 cu condiții identice celor indicare supra, în mărime de 4400 lei. (f.d. 22-30)

44. Potrivit graficului de rambursare a creditului contractat la data de 16.07.2025, Guțul Igor avea obligația de a restitui creditul în 6 rate lunare egale, fiecare în cuantum de 1797,00 lei, iar conform graficului de rambursare pe creditul contractat la 07.10.2025 pârâtul urma să-l achite în 5 rate lunare, egale, a câte 880 lei fiecare. (f.d. 13, 26)

45. Conform materialelor dosarului, suma creditelor contractate de pârât nu a fost transferată în contul acestuia, ci în contul SRL „Nanu Market", comerciantul de la care Guțul Igor a procurat marfă, ceea ce rezultă din cererile privind transferul sumei creditului către terți și facturile fiscale seria nr. AAW6272432 din 16.07.2025 și AAX2754251 din 07.10.2025. (f.d.16, 18, 27, 33)

46. Modalitatea de debursare a creditului a fost prevăzută expres la clauza 3.01 lit.b) stipulată în contractele încheiate cu Guțul Igor, potrivit căreia creditul se trage (eliberează) integral, într-o singură tranșă, prin transferul sumei creditului, la contul comerciantului, pentru stingerea unor obligații financiare ale acestuia în scopul achiziționării unor bunuri/servicii. Aceiași condiție de debursare este prevăzută și în Informaţiile precontractuale privind creditul solicitat, pe ambele contracte. (f.d. 14-15, 29-30)

47. Astfel, OCN „Easy Credit" SRL și-a executat integral și cu bună-credință obligațiile contractuale asumate față de pârâtul Guțul Igor efectuând transferurile bănești către beneficiarul SRL"Nanu Market" (f.d. 21, 35), în timp ce pârâtul nu și-a îndeplinit obligația de rambursare a creditului conform graficului de plăți convenit în mod integral, efectuând 4 plăți aferente ratelor lunare scadente pentru contractul nr. 085048115 din 16.07.2026 și 2 rate lunare aferente contractului nr. 084699973 din 07.10.2025. (f.d. 7-8)

48. Ca urmare a neexecutării în termen a obligațiilor contractuale asumate și a acumulării restanțelor la plata ratelor prevăzute de ambele contracte, la data de 08.05.2026, OCN „Easy Credit" SRL a somat debitorul Guțul Igor cu privire la existența datoriei restante și

necesitatea stingerii acesteia, atât în baza contractului din 16.07.2025, cât și conform contractului din 07.10.2025. (f.d. 36, 37)

49. Întrucât somația transmisă nu a fost recepționată de către pârât, iar acesta nu a efectuat nicio plată în vederea stingerii obligațiilor restante, OCN „Easy Credit" SRL a înaintat la data de 10.07.2026 prezenta cerere de chemare în judecată către Guțul Igor, solicitând încasarea datoriei în cuantum total de 12272,00 lei, pe ambele credite, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, constând în taxa de stat în mărime de 540,84 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

50. Din certificatul privind achitările și datoria pârâtului Guțul Igor aferent contractului de credit nr. 085048115 rezultă că, pârâtul înregistrează o datorie totală de 6852,00 lei, compusă din rate scadente neachitate în cuantum de 3592,00 lei, suma ratelor rămase dar neachitate în cuantum de 0,00 lei și penalitate în mărime de 3260,00 lei.

51. La fel, din certificatul privind achitările și datoria pârâtului aferent contractului de credit nr. 084699973 rezultă că, ultimul înregistrează o datorie totală de 5420,00 lei, compusă din rate scadente neachitate în cuantum de 2640,00 lei, suma ratelor rămase dar neachitate în cuantum de 0,00 lei și penalitate în mărime de 2780,00 lei.

52. Analizând prevederile contractului la capitolul IV, instanța denotă similitudinea acestora, astfel, potrivit pct.4.01 din contractele încheiate, încălcare gravă admisă de debitor se va considera neexecutarea de către acesta a obligației de restituire integral și la termen a ratei lunare. Iar potrivit pct.4.02, creditorul este în drept, după expirarea termenului de 30 zile de neexecutare continuă să inițieze procedurile judiciare interne cu privire la executarea (colectarea) silită a datoriei.

53. Astfel, în situația în care contractele încheiate între părți prevede restituirea creditului în rate iar debitorul nu le-a restituit în modul stabilit, creditorul OCN „Easy Credit" SRL este în drept de a solicita în instanța de judecată restituirea imediată a întregului împrumut ce constituie 3592,00 lei pentru contractul de credit nr. 085048115 din 16.07.2025 și suma de 2640,00 lei pentru contractul nr. 084699973 din 07.10.2025.

54. Reieșind din cele expuse mai sus, instanța conchide că, pretenția reclamantului OCN „Easy Credit" SRL privind încasarea de la pârâtul Guțul Igor a datoriei restante aferente creditelor, în cuantum total de 6232,00 lei, acordate în baza contractului nr. 085048115 din 16.07.2025 și nr. 084699973 din 07.10.2025, urmează a fi admisă.

55. Cu referire la pretenția OCN „Easy Credit" SRL cu privire la încasarea din contul pârâtului a penalității în sumă de 3260 lei în baza contractului de credit nr. 085048115 din 16.07.2025, și a penalității în sumă de 2780,00 lei în baza contractului nr. 084699973 din 07.10.2025, judecătorul reține că potrivit art.947 alin.(1) și (3) Cod civil, *(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).(3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.*

56. Potrivit pct.3.03 lit.b) care este identic în ambele contracte, în cazul în care debitorul nu-și va executa integral și în termen obligația de achitare către creditor a ratei lunare, partea

aflată în întârziere va achita celeilalte părți, pe lângă obligațiile de bază și o penalitate în mărime de 20,00 lei pentru fiecare zi de întârziere. Penalitatea urmează a fi achitată imediat de către partea aflată în întârziere.

57. Totodată, potrivit pct.5.03 lit.c) similare în contractele încheiate cu Guțul Igor, clauza cu privire la penalitate va rămâne valabilă și după expirarea termenului contractului în cazul în care neexecutarea obligațiilor debitorului va continua, inclusiv în cadrul procedurii de executare silită.

58. De asemenea, aceleași prevederi s-au stabilit în pct.3.04 lit.e) din contracte, care stipulează că, în cazul rambursării anticipate, parțiale sau integrale a creditului, creditorul este îndreptățit la o compensație rezonabilă și justificată în mod obiectiv pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului. Mărimea compensației este de: 1% din valoarea creditului rambursat anticipat dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și rezilierea convenită a contractului de credit este mai mare de un an: 0,5% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru rezilierea contractului de credit nu este mai mare de un an.

59. Judecătorul notează că, în economia modernă, contractele standardizate, fie în domeniul financiar bancar, fie în domeniul imobiliar sau prestări servicii, sunt omniprezente. Ele facilitează tranzacțiile și economisesc timp pentru părțile implicate. Totuși, această practică ascunde riscul apariției clauzelor abuzive, care, de cele mai multe ori, pot afecta consumatorii. În Republica Moldova, acest aspect este reglementat prin Codul civil, care asigură un cadru legal ce protejează consumatorii împotriva abuzurilor. Cadrul normativ autohton transpune, în mare măsură, principiile europene stabilite prin Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și garantează un grad ridicat de protecție pentru consumatori.

60. O clauză contractuală este considerată abuzivă atunci când, fără a fi negociată individual, creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților contractante, în detrimentul consumatorului. În acest context, „*negocierea individuală*” este un element esențial, deoarece clauzele standard, adesea impuse de partea mai puternică din punct de vedere economic (profesionistul), nu oferă consumatorului posibilitatea reală de a influența structura contractului. Iar, o clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților stabilite prin contract, în detrimentul consumatorului.

61. Totodată, se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune. Acestea devin abuzive dacă favorizează, în mod excesiv, furnizorul de servicii și prejudiciază consumatorul.

62. Pentru ca o clauză contractuală să fie declarată abuzivă, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ anumite condiții esențiale: - *Lipsa negocierii individuale*; - *Dezechilibru semnificativ între părți*; - *Există un abuz de putere din partea comerciantului; - Încălcarea drepturilor fundamentale ale consumatorului*.

63. Judecătorul precizează că contractul de credit din cauza este încheiat între profesionistul

OCN „Easy Credit” SRL și consumatorul Guțul Igor.

64. Potrivit art.1, art.2 alin.(1) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013 (în vigoare la data încheierii contractului de credit), *Scopul prezentei legi este dezvoltarea cadrului legal necesar pentru asigurarea protecţiei intereselor economice ale consumatorilor prin crearea de condiţii echitabile pentru obţinerea creditelor de consum, precum şi prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor în acordarea creditelor pentru consumatori. Articolul 2 alun.(1) Domeniul de reglementare al prezentei legi sînt contractele de credit pentru consumatori*.

65. Articolul 3 din Legea nr.202 din 12.07.2013, în sensul prezentei legi, noţiunile utilizate au următoarele semnificaţii: *consumator* – cu sensul definit la art.1 din Legea nr.105/2003 privind protecţia consumatorilor; *creditor* – persoană fizică sau juridică care acordă sau se angajează să acorde credite sau împrumuturi fiind în exerciţiul activităţii sale comerciale sau profesionale; *contract de credit pentru consumatori* – contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amînare la plată, împrumut sau alte facilităţi similare, cu excepţia contractului pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de acelaşi fel, atunci cînd consumatorul plăteşte pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor.

66. Potrivit art.327 alin.(1) Cod civil, *actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută)*.

67. Conform art. 328 alin.(1) din Codul civil prevede că, *nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acțiune, cît și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces*.

68. Potrivit art.329 alin.(1) Cod civil, *în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție)*.

69. În corespunde re cu art.1069 alin.(1),(6) Cod civil, *(1) Clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. (6) Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părţi şi care nu a fost negociată individual*.

70. Potrivit art.1069 alin.(4) Cod civil, *În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist*.

71. Potrivit art.1070 alin.(1) Cod civil, *clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate faţă de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenţia celeilalte părţi asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta*.

72. Articolul 1072 alin.(1) Cod civil prevede că, *într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe,*

consumatorul.

73. În conformitate cu dispozițiile art.1075 alin.(1),(2) Cod civil, *(1) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. (2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale*.

74. Conform art.1076 alin.(1) Cod civil, *clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută*.

75. În conformitate cu art.16 lit.a) Legea privind protecţia consumatorilor nr.105 din 13.03.2003, *Consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi: a) de a lua liber decizii la achiziţionarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influenţa opţiunea acestuia*.

76. Potrivi art. 1078 Cod civil, *sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual în contractele încheiate cu consumatorii şi care au ca obiect sau efect: a) stabilirea, cu privire la toate litigiile născute din asemenea contract, a competenţei jurisdicţionale excepţionale a instanţei de la locul unde profesionistul îşi are sediul. Această dispoziţie nu se aplică dacă instanţa aleasă este, totodată, cea de la locul unde consumatorul îşi are domiciliul; b) stabilirea unui termen de preaviz al declaraţiei de rezoluţiune a profesionistului mai scurt decît termenul impus consumatorului; c) excluderea sau limitarea drepturilor consumatorului în ceea ce ţine de protecţia datelor cu caracter personal sau a vieţii private; d) excluderea sau limitarea exercitării de către consumator a excepţiilor ori a limitelor legale ale drepturilor de autor care aparţin profesionistului, inclusiv cea de a face o copie privată de pe operă; e) acordarea dreptului profesionistului, în cazul în care obiectul comenzii nu este disponibil, să furnizeze un echivalent fără a informa în mod expres consumatorul de această posibilitate şi de faptul că profesionistul trebuie să suporte cheltuielile de returnare a ceea ce consumatorul a primit în temeiul contractului, în cazul în care consumatorul îşi exercită dreptul de a respinge prestaţia; f) acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a accepta sau a refuza o ofertă; g) acordarea dreptului profesionistului să-şi rezerve un termen exagerat de lung sau nemenţionat în mod corespunzător pentru a-şi executa obligaţiile care îi revin în temeiul contractului; h) solicitarea de la consumator a plăţii în avans excesive sau a garanţiilor excesive de executare a obligaţiilor care îi revin. Această dispoziţie nu se aplică contractelor din domeniul serviciilor financiare; i) împiedicarea în mod nejustificat a consumatorului să obţină livrări sau reparaţii din surse terţe adecvate; j) legarea în mod nejustificat a contractului cu un alt contract cu profesionistul sau cu un terţ într-un mod la care*

consumatorul nu se poate aştepta în mod rezonabil; k) impunerea unei sarcini excesive asupra consumatorului în cazul în care consumatorul declară rezoluţiunea unui contract pe termen nedeterminat; l) prelungirea cu mai mult de 1 an a termenului iniţial sau a termenelor de reînnoire a contractului pentru furnizarea continuă de bunuri, lucrări sau servicii, cu excepţia cazului în care consumatorul dispune de un drept la rezoluţiune în orice moment, printr-un preaviz de maximum 30 de zile; m) acordarea posibilităţii profesionistului de a interzice sau a limita transferul drepturilor aferente garanţiei cu ocazia înstrăinării bunului de către consumator în folosul terţilor; n) condiţionarea de către profesionist a prestării serviciului cu un anumit tip de mijloc de măsurare, deşi mijlocul de măsurare utilizat de consumator este legal; o) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a recurge la rezoluţiune în cazul în care profesionistul a modificat unilateral clauzele contractuale în condiţiile prevăzute la art.1077 alin.(1) pct.10); p) exonerarea profesionistului de obligaţia, dacă este prevăzută de lege, de a soma consumatorul sau de a-i stabili un termen pentru executarea obligaţiilor contractuale.

77. Potrivit art.5 alin.(1) din Legea nr.202 din 12.07.2013, *creditorul şi, dacă este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor şi a condiţiilor de creditare oferite de către creditor, precum şi, după caz, a preferinţelor exprimate şi a informaţiilor furnizate de către consumator, informaţiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit*.

78. Articolul 3 alin.1-3 al Directivei 93/13/CEE A Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii stabilește că, o clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului. Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea prezentului articol pentru restul contractului, în cazul în care o evaluare globală a acestuia indică faptul că este, cu toate acestea, un contract de adeziune. În cazul în care orice vânzător sau furnizor pretinde că s-a negociat individual o clauză standard, acestuia îi revine sarcina probei.

79. Prin clauza contractuală în litigiu să nu fi fost negociată se înțelege că contractele de împrumut, încheiate cu consumatorii, sunt pre formulate, standard, clauzele fiind prestabilite de către creditor, fără să fi dat consumatorului posibilitatea de a modifica sau înlătura vreuna dintre clauze, iar eventualele diferențe dintre ele nu se datorează negocierii cu clienții, ci particularităților fiecărui client în parte.

80. Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune, așa după cum sunt contractele credit/împrumut.

81. Astfel, negocierea directă cu consumatorul nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de

servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, consumatorul, să aibă posibilitatea modificării clauzelor contractuale.

82. Prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în acest sens se va verifica conținutul drepturilor și obligațiilor părților, valoarea, la care acestea se raportează, precum și existența clauzelor, prin care nu se acordă aceleași drepturi ambelor părți contractante.

83. Potrivit art.11 alin.(1)-(2) din Codul civil, *buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.*

84. La aprecierea bunei-credințe va trebui să se țină cont de scopul esențial urmărit de „*dobândă, comision, taxe și orice alt tip de costuri, pe care trebuie să le suporte consumatorul*", care constituie în mod vădit o obligație esențială care se impune consumatorului în schimbul punerii la dispoziție a împrumutului.

85. Judecătorul ține să remarce faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a decis că protecția recunoscută consumatorilor prin Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii, presupune ca instanța națională să poată verifica, din oficiu, dacă o clauză a contractului dedus judecății are caracter abuziv (cauza Ferenc Schneider, C 137/08).

86. În acest sens Curtea a statuat că în ce privește problema dacă o instanță învestită cu un litigiu, decurgând dintr-un contract încheiat între un comerciant și un consumator poate verifica, din oficiu, în ce măsură clauzele cuprinse în acest contract au caracter abuziv, trebuie constatat că sistemul de protecție introdus prin directivă pornește de la premisa, potrivit căreia consumatorul se află, din punctul de vedere al echilibrului contractual și al forței de a negocia, într-o poziție dezavantajoasă față de comerciant și deține un nivel mai scăzut de cunoștințe față de acesta, ceea ce duce la acceptarea unor clauze prestabilite de comerciant, fără posibilitatea de a influența conținutul acestora.

87. Astfel, în cadrul atribuțiilor care îi revin, în temeiul dispozițiilor Directivei, instanța națională trebuie să verifice, dacă o clauză din contractul care face obiectul litigiului, cu care este sesizată, intră în domeniul de aplicare al acestei directive.

88. De altfel, adoptarea unei legislații speciale privind protecția consumatorului, cum este Directiva 93/13/ CEE - la nivel european, precum și Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013 la nivel național, au fost elaborate tocmai în scopul de a proteja consumatorii, la încheierea contractelor, inclusiv și a contractului de credit/împrumut cu instituțiile financiare.

89. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, stabilită în cauza C415/11 *Mohamed Aziz împotriva Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona Manresa (Catalunyacaixa) (2013)*, pentru a ști dacă o clauză provoacă un „*dezechilibru semnificativ*" între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului, trebuie să se țină seama, în special de normele aplicabile în dreptul național, în lipsa unui acord între părți, în acest sens. Instanța națională va putea evalua, prin intermediul unei asemenea analize comparative, dacă și, eventual, în ce măsură contractul îl plasează pe consumator într-o situație juridică mai puțin favorabilă, în raport cu cea prevăzută de dreptul

național în vigoare.

90. De asemenea, este relevant, în acest scop, să se procedeze la o examinare a situației juridice, în care se găsește consumatorul menționat, având în vedere mijloacele de care dispune, potrivit reglementării naționale, pentru a face să înceteze utilizarea clauzelor abuzive.

91. Dezechilibrul dintre consumator și instituția de creditare nebancară ce oferă împrumutul, este ușor vizibilă. Acest dezechilibru este, în primul rând, unul economic, neavând importanță, dacă s-au produs sau nu efecte în patrimonial consumatorului. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, menționând expres că în aprecierea echilibrului/dezechilibrului contractual s-a avut în vedere faptul că echivalența prestațiilor presupune, ca drepturile si obligațiile reciproce să aibă, dacă nu valoare identică, măcar una apropiată.

92. Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, sistemul de protecție pus în aplicare prin directiva menționată, se bazează pe ideea că un consumator se găsește într-o situație de inferioritate față de vânzător sau de furnizor, în ceea ce privește atât puterea de negociere, cât și de nivelul de informare - situație care îl conduce la adeziunea la condițiile redactate în prealabil, rar având posibilitate de a exercita o influență asupra conținutului acestora (*hotărîrea din 27 iunie 2000, Oceano Grupo Editorial and Salvat Editores și hotărîrea din 26 octombrie 2006, Mostaza Claro*) – drept pentru care, pentru a asigura protecția urmărită de Directiva nr.93/13/CEE, CtEDO a subliniat în mai multe ocazii, că situația de inegalitate care există între consumator și vânzător sau furnizor, nu poate fi compensată decât printr-o intervenție pozitivă, exterioară părților din contract. În cazul în care creditorul pretinde că o clauză standard a fost negociată individual lui îi revine sarcina probei.

93. Totodată din prevederile considerentului nr.16 al Directivei 93/13/CEE „*...la evaluarea bunei credințe, trebuie acordată o atenție deosebită autorității pozițiilor de negociere ale părților, dacă consumatorul a fost influențat să fie de acord cu condiția în cauză și dacă mărfurile sau serviciile au fost vândute sau furnizate, la cererea expresă a consumatorului; întrucât condiția de bună-credință poate fi îndeplinită de vânzător sau furnizor, dacă acesta acționează corect si echitabil față de cealaltă parte, ale cărei interese legitime trebuie să le ia în considerare*”.

94. În ceea ce privește împrejurările în care un asemenea dezechilibru este creat „*în contradicție cu cerința de bună-credință*”, este important să se constate că, având în vedere prevederile considerentului nr.16 al Directivei 93/13/CEE, instanța trebuie să verifice în acest scop, dacă creditorul, acționând în mod corect și echitabil față de consumator, se putea aștepta în mod rezonabil, ca acesta din urmă să accepte o asemenea clauză, în urma unei negocieri individuale.

95. Este de menționat că, potrivit Legii nr.202/2013, art.15 (în vigoare la data încheierii contractului de credit) este intitulat „Cerinţe privind clauzele contractuale”.

96. Potrivit prevederilor art.15 din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, (în vigoare la data încheierii contractului) norma respectivă reglementa cerințele aplicabile clauzelor contractuale.

97. Potrivit art.15 alin.(7) lit.a) Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori (în vigoare la data încheierii contractului), se interzice: *a) aplicarea ratei*

dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator.

98. Conform art. 15 alin.(9) din Legea 202/2013, *în cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat*.

99. Prin prisma prevederilor reținute supra judecătorul conchide că legiuitorul a prevăzut mecanisme juridice speciale de protecție a consumatorilor, cu aplicație în materia contractelor de credit/împrumut. Astfel, legiuitorul a instituit un cadrul legal special, ce reglementează printre altele și costul total al creditului/împrumutului pentru consumatori (dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit), pentru asigurarea protecției intereselor economice ale consumatorilor, prin crearea de condiții echitabile pentru obținerea creditelor/împrumuturilor, precum și prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor, în acordarea creditelor pentru consumatori. În același timp legiuitorul a prevăzut în mod expres și consecințele juridice pentru nerespectarea de către creditor a prevederilor menționate.

100. Având în vedere că contractele privind prestarea serviciilor financiare de consum (serviciul de creditare) la distanță nr.085048115 și nr. 084699973, încheiate între OCN „Easy Credit" SRL și Guțul Igor, care constituie obiectul prezentului litigiu, a fost încheiat la data de 16.07.2025, respectiv la 07.10.2025 și prevede acordarea creditului cu costuri, acestuia îi sunt aplicabile prevederile Legii nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, în vigoare la data încheierii contractului.

101. Astfel, judecătorul reține că, reclamantul solicită, pe lângă încasarea datoriei restante aferente ambelor credite, în cuantum total de 6232,00 lei, și încasarea penalității de întârziere în mărime de 6040,00 lei, calculate în temeiul pct.3.03 lit.b) din contracte.

102. În această ordine de idei, raportând valoarea creditului de 10780,00 lei aferentă contractului nr. 085048115 la limita imperativă prevăzută de art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202 privind contractele de credit pentru consumatori, judecătorul reține că, totalul comisioanelor, taxelor, penalităților și al oricăror alte plăți, cu excepția dobânzii, nu poate depăși suma de 4,31 lei pentru fiecare zi de creditare, respectiv 0,04% din valoarea creditului (10780,00 lei × 0,04% = 4,31 lei/zi).

103. La fel, raportând suma creditului de 4400,00 lei aferentă contractului nr.084699973 la limita imperativă prevăzută de art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202 privind contractele de credit pentru consumatori, judecătorul reține că, totalul comisioanelor, taxelor, penalităților și al oricăror alte plăți, cu excepția dobânzii, nu poate depăși suma de 1,76 lei pentru fiecare zi de creditare, respectiv 0,04% din valoarea creditului (4400,00 lei × 0,04% = 1,76 lei/zi).

104. În aceste condiții, instanța constată că, reclamantul a calculat o penalitate în cuantum de 3260,00 lei pentru 163 de zile ce ține de contractul nr. 085048115 și o penalitate în mărime de 2780,00 lei pentru 139 zile referitor la contractul nr. 084699973, ceea ce echivalează cu o sarcină financiară zilnică de 20,00 lei pentru fiecare din contracte. Prin urmare, cuantumul plăților percepute depășește plafonul maxim de 4,31 lei pe zi pentru contractul din 16.07.2025 și plafonul maxim de 1,76 lei pe zi pentru contractul din 07.10.2025, permis de dispozițiile legale aplicabile.

105. Mai mult, pe lângă penalitatea de întârziere în cuantum de 20,00 lei pentru fiecare zi de întârziere, prevăzută la pct.3.03 lit.b) din contract, părțile au stipulat la pct.3.04 lit.e) și o compensație pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului: 1% din valoarea creditului rambursat anticipat dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și rezilierea convenită a contractului de credit este mai mare de un an și 0,5 % din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru rezilierea contractului de credit nu este mai mare de un an.

106. Coroborând prevederile pct.3.03 lit.b) și pct.3.04 lit.e) din contractele de credit, judecătorul constată că acestea instituie în sarcina consumatorului obligația de a suporta, pe lângă rambursarea creditului, costuri suplimentare sub forma penalității de întârziere și a compensației pentru rambursarea anticipată a creditului, astfel speței date este aplicabilă Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, or contractele în cauză prevăd și costuri suplimentare nu doar suma împrumutului.

107. Potrivit art.15 alin.(7) lit. a) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, în redacția aplicabilă la data încheierii contractelor cu Guțul Igor, *Se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator.*

108. În cazul din speță, pct.3.03 lit.b) din contracte stabilesc o penalitate de 20,00 lei pentru fiecare zi de întârziere, sumă care, prin ea însăși, depășește limita legală de 4,31 lei și respectiv 1,76 lei pe zi calculată în raport cu valoarea creditelor acordate. Mai mult ca atât, pct.3.04 lit.e) din contractele încheiate cu pârâtul prevăd perceperea unei compensații suplimentare în cazul rambursării anticipate a creditului, cost care se adaugă celorlalte plăți datorate de consumator în temeiul contractului.

109. Prin urmare, analizate în mod cumulativ, clauzele prevăzute la pct.3.03 lit.b) și pct.3.04 lit.e) conduc la depășirea plafonului maxim imperativ stabilit de art.15 alin.(7) lit.a) din Legea nr.202/2013, motiv pentru care contractul conține prevederi contrare normelor legale de protecție a consumatorului.

110. În consecință, intervine sancțiunea prevăzută de art.15 alin.(9) al aceleiași Legi, respectiv, OCN „Easy Credit" SRL poate solicita doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat.

111. Având în susținere dispozițiile legale nominalizate mai sus, analizând toate probele în

ansamblu, din punct de vedere al veridicității și pertinenței acestora, judecătorul ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Easy Credit” SRL către Guțul Igor cu privire la încasarea datoriei, penalității, urmează a fi admisă parțial, or, la caz, este incident, principiul echității și al bunei-credințe în executarea obligațiilor contractuale și orice pretindere a creditorului care depășește strict cadrul normativ în vederea protejării consumatorului reprezintă o încălcare a drepturilor celui din urmă și nu poate fi admisă.

112. În raport cu pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, judecătorul denotă că, potrivit art.82 Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*.

113. Conform art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporţional părții respinse din pretențiile reclamantului*.

114. Judecătorul relevă faptul că reclamantul la depunerea acțiunii în instanță a achitat taxa de stat în mărime de 540,84 lei precum și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin ordinile de plată nr. 31191 și nr. 31208, corespunzător, din 02.07.2026, sume care se pretind a fi încasate din contul pârâtului cu titlu de cheltuieli de judecată.

115. În acest sens, ținând cont de cuantumul pretențiilor admise, judecătorul va dispune încasarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat din contul pârâtului, în beneficiul reclamantului, proporțional pretențiilor admise din acțiune, în mărime de 299,24 lei, precum și taxa de timbru în sumă de 200 lei, iar în total 499,24 lei, în conformitate cu art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă.

116. În conformitate cu art. 236-241, art. 276^2-276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Easy Credit” SRL către Guțul Igor cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Guțul Igor în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL, în baza Contractului privind prestarea serviciilor financiare de consum (serviciul de creditare) la distanță nr. 085048115 din 16.07.2025, datoria în mărime de 3592,00 (trei mii cinci sute nouăzeci și doi,00) lei.

Se încasează de la Guțul Igor în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL, în baza Contractului privind prestarea serviciilor financiare de consum (serviciul de creditare) la distanță nr. 084699973 din 07.10.2025, datoria în mărime de 2640,00 (două mii șase sute patruzeci,00) lei

Se admite parțial cererea OCN „Easy Credit” SRL cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Guțul Igor în beneficiul OCN „Easy Credit” cheltuielile de judecată în sumă totală de 499,24 (patru sute nouăzeci și nouă,24) lei, compuse din taxa de stat în mărime de 299,24 (două sute nouăzeci și nouă,24) lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 (două sute,00) lei.

Prezenta hotărâre se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Central.

Judecător **Țurcan Ion**